

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Præludium

Citation: Drachmann, Holger: "Præludium", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann11tom-shoot-workid56016/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

PRÆLUDIUM

Jeg satte mig ned mod Aftenstund,
lod Tiden forbi mig glide,
og alle de Længsler, som var i Lund,
de stilled sig tyst ved min Side.

Alle de Længsler, i Lunden var
med Følge fra fejreste Sommer,
Bud til mit bankende Hjerte de bar
med duftende Rosenblommer.

Saa fylder mig nu den bugede Skaal,
som Sangernes Drot lod mig skikke;
skænker mig, Pilte, til bredfyldt Maal —
paa Glæden ville vi drikke! —

Alle de Længsler, i Lunden var,
de stod dér tyst ved min Side;
Blikkene Bud om de Stunder bar,
da Aftenskyggerne skride.

Og nærmer Du dig, du tystnende Stund,
hvor Slør over Roserne ligge,
da bæver et sitrende Drag om den Mund,
der vilde paa Glæden drikke.

Skænk i, Du tøvende Pige dreng,
din Mester er Herre til Huse;
og stem ham den talende Harpes Stræng —
jeg hører Bækkene bruse.

Jeg hører de faldende Blades Sus,
som varsler den Vinter, der kommer;
jeg lader dem falde — jeg fletter mit Krus
en Krans af den kronede Sommer.

Til Side, til Side, I Pitte smaa;
paa Længslerne vil jeg ej lide:
til Højbords lader jeg aaben staa
en Dronningeplads ved min Side!

Jeg plyndrer min duftende Rosengård
til Pryd for mit Højbords Sæde:
jeg synger mod Høst, som jeg sang i Vaar,
om Elskovs saarbare Glæde.

Om al den sødeste, dyreste Lyst,
som Menneskehjertet kan ruse —
jeg synger om Vaar, mens det bærer mod Høst
og alle Vildbække bruse!
